

Akademik Slavo Kukić (1954–2024)¹

Poštovani i dragi članovi porodice, drage kolegice i kolege, dame i gospodo,

u ime brojnih prijatelja i poštovalaca, imam tužnu dužnost da akademiku Kukića kažem posljednje zbogom.

U subotu 7. septembra rastužila nas je vijest da smo, poslije duge i teške bolesti, ostali bez akademika Slave Kukića, uvaženog profesora, velikog stručnjaka i humaniste, mudrog i dragog čovjeka izuzetnih odlika. To saznanje je pokrenulo sjećanja na našeg dragog akademika, na sve vrline kojima je bio ukrašen i na njegovu plodnu akademsku karijeru

Njegov životni put i javni angažman predstavljaju primjer moralne uspravnosti, poštenja i dosljednosti. Ostao je odan patrijarhalnim vrijednostima na kojima je ponikao, svojim mladalačkim uvjerenjima i idealima, dosljedan u svojim idejnim i patriotskim opredjeljenjima.

Sa nama za njim tuguju i naše kolege, sociolozi iz Ljubljane, Zagreba, Beograda, Novog Sada, Splita, Banja Luke i nekih drugih gradova, svi koji su čuli za njegov odlazak, a neki su i lično došli da ga isprate. To je onaj najvažniji spomenik koji je sebi za života podigao, ostavljajući samo lijepe uspomene svima sa kojima je sarađivao.

Imao sam tu sreću, čast i zadovoljstvo da budemo saradnici i prijatelji skoro dvije decenije. O akademiku Kukiću može se govoriti veoma dugo, a da se pritom iskaže samo mali dio njegovih dragocjenih, uspješnih, živopisnih, uzbudljivih i raskošnih životnih iskustava. Plijenio je kao osoba, imao je rijetku sposobnost da razumije ljude koji potiču iz veoma različitih okruženja, da ih podstiče da dosegnu i pređu granice svojih sposobnosti i da im nesebično pomaže. Raspolagao je nezamislivim znanjima iz najrazličitijih oblasti.

Imao je dar da u najsloženijim situacijama ostane miran i da riješi probleme na optimalan način. Posjedovao je veliku psihičku i fizičku snagu, krasili su ga snažne emocije. Bio je čovjek izuzetne inteligencije i istinski lider u svemu što je radio. Ljudi su ga voljeli i poštovali.

Bio je spreman da iz najplemenitijih pobuda, nesebično i otvoreno, izloži sudu javnosti svoje mišljenje. Mišljenje i stav akademika Kukića često je bio glas vapijućeg u pustinji. Nije bilo mnogo onih koji su bili bio spremni da ga

* Akademija nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, e-mail: msimovic@anubih.ba

¹ Riječ s komemorativnog skupa povodom smrti akademika Kukića održanog u Akademiji nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine 12. septembra 2024. godine.

čaju, a kamoli da ga podrže ili slijede. Njemu služi na čast da je svojim moralnim osobinama, svojom čestitošću, čvrstinom i dosljednošću stekao poštovanje i svojih protivnika.

Kao čovjek plemenite duše, bio je spreman da pomogne savjetom i da da svoj sud kad mu se neko obrati. Umio je da se raduje tuđim radostima i da saučestvuje u tuđim žalostima. Bio je čovjek u najuzvišenijem i najplemenitijem smislu te riječi.

I

Akademik Kukić je rođen 1994. godine u Vinjanima, opština Posušje. Osnovnu školu je završio u Vinjanima i Viru, a gimnaziju u Posušju. U februaru 1977. godine je na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Sarajevu stekao zvanje diplomiranog politologa, a 1983. godine na Interdisciplinarnom poslijediplomskom studiju Univerziteta u Sarajevu titulu magistra društvenih nauka. Na koncu, u novembru 1986. godine je na Odsjeku za sociologiju Fakulteta političkih nauka Univerziteta u Sarajevu obranio doktorsku disertaciju i stekao zvanje doktora socioloških nauka.

Za dopisnog člana Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine akademik Kukić je izabran 2012., a 2018. godine za redovnog člana. Istakao se u radu u Akademiji i iskazao odgovarajući angažman za potrebe rada radnih tijela. Uspješno je obavljao dužnost kourednika časopisa "Dijalog" i angažovao se u Odboru za sociološke nauke i Odboru za političke nauke Odjeljenja društvenih nauka u Akademiji.

Svoj radni vijek akademik Kukić je započeo 1977. godine kao stručni saradnik u Skupštini opštine Posušje. Dvije godine je, potom, radio kao rukovodilac Marksističkog centra, a nakon toga odlazi u obrazovanje. Zapošljava se kao profesor u Srednjoškolskom centru u Posušju, gdje je koncem 1986. godine biran za direktora. Sredinom 1987. godine je izabran na funkciju predsjednika Izvršnog odbora Skupštine opštine Posušje, a potkraj 1990. godine se, nakon isteka mandata, ponovo vraća u srednje obrazovanje. Na koncu, 1992. godine odlazi na Ekonomski fakultet Sveučilišta u Mostaru, na kojem je u radnom odnosu bio sve do 2019. godine

U zvanje docenta na Kolegiju sociologija akademik Kukić je na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru biran pet godina prije zasnivanja radnog odnosa (1987. godine). Deset godina kasnije, 1997. godine, biran je u zvanje vanrednog, a 2000. godine za redovnog profesora. Na ovom fakultetu, osim što je predavao veći broj disciplina (Sociologiju, Ponašanje potrošača, Komunikologiju, Vođstvo i Metodologiju naučno-istraživačkog rada), akademik Kukić je obavljao i niz drugih dužnosti. Tako je u četiri mandata bio

prodekan za nastavu, dva puta je obavljao poslove voditelja poslijediplomskih – magistarskih studija, a u dva navrata i poslove voditelja poslijediplomskih specijalističkih studija.

Izvodio je nastavu i na dodiplomskim studijima na više fakulteta u BiH i regiji. Nastavu iz Sociologije je izvodio na Agronomskom i Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru, Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zadru, Ekonomskom fakultetu, Univerziteta u Tuzli, Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Banja Luci, a Medicinsku sociologiju na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru. Na Fakultetu zdravstvenih studija Sveučilišta u Mostaru izvodio je Komunikacijske vještine, a na stručnom studiju Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu - nastavu iz Ponašanja potrošača.

Ipak, najintenzivniji mu je angažman izvan Ekonomskog fakulteta, na nastavi iz Metodologije naučno-istraživačkog rada. Izvodio ju je na master-studijima na Ekonomskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu i Fakultetu za turizam i vanjsku trgovinu Sveučilišta u Dubrovniku, na poslijediplomskim magistarskim studijima Pravnog fakulteta u Tuzli, Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Banja Luci, zajedničkim poslijediplomskim studijama Ekonomskog i Fakulteta političkih nauka Univerziteta u Sarajevu, te na poslijediplomskim doktorskim studijima Ekonomskog fakulteta Sveučilišta u Splitu i doktorskoj školi Sveučilišta u Osijeku. Uz to, za doktorske studije Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Banja Luci je sredinom 2012. godine izradio prijedlog istraživačkih radionica, kao dijela ukupnog koncepta ovih studija.

Njegovi studenti, učenici i brojni naučni poslenici sjećaju se sa simpatijama i poštovanjem njegovog oštrog i pronicljivog pogleda, suptilnosti njegove misli, ljubaznosti i šarma, ali i kritičkih tonova – njegove elegancije vrsnog univerzitetskog maga u pristupu i držanju. Predavanja akademika Kukića predstavljala su za studente poseban doživljaj. Temeljna teorijska znanja, koja je posjedovao iz najsavremenije literature, minuciozno sagledavanje problema, povezivanje materije iz različitih oblasti kojima se bavio, slikovito prikazivanje bogatih neposrednih iskustava iz međunarodne i domaće prakse – osvajala su studente i održavala njihovu pažnju, budila u njima želju za znanjem i konstantnim usavršavanjem. Zato su svi vidovi njegove nastave bili posjećeni, a studenti su često gubili osjećaj da je isteklo predviđeno vrijeme.

Isticao je da se studentima najviše pomaže u suštinskom savladavanju materije i formiranju ličnosti – razumljivim objašnjavanjem, savjetovanjem i podsticanjem. Na tom planu im pružao mnogo. Studenti su želeli da polažu kod njega, svjesni činjenice da rezultat ispita zavisi isključivo od njih samih. Smatrali su ga pravim profesorom i gospodinom.

II

Ovako intenzivan angažman u visokoškolskom nastavnom radu posljedica je rijetko plodnog spisateljskog rada. U proteklom radu akademik Kukić je potpisao, sam ili u koautorstvu, preko 30 knjiga i studija. Među njima je više univerzitetskih udžbenika (s područja sociologije i politologije). Između ostalih, "Uvod u sociologiju, prvi dio" (Mostar, 1993.); "Sociologija" ("Napredak", Mostar, 1995.); "Metodologija znanstveno - istraživačkog rada društvenih znanosti" (u koautorstvu, Mostar - Bihać, 2003., Sveučilište u Mostaru); "Sociologija, teorije društvene strukture" (Sarajevo, "Publishing", 2004.) i "Metodologija društvenih znanosti - metode, tehnike, postupci i instrumenti znanstveno-istraživačkog rada" (Sveučilište u Mostaru, Mostar, 2006). S područja ekonomije to su: "Marketing" (koautorstvo, Sveučilište u Mostaru i Ekonomski fakultet Mostar, 2007.); "Ponašanje potrošača" (koautorstvo, Ekonomski fakultet Mostar, 2009.) i "Consumer Behaviour" (koautorstvo, School of Economics and Business, University of Sarajevo, 2012.). Pored toga, značajna su i dva njegova srednjoškolska udžbenika za gimnazije ("Sociologija", Sarajevo, "Publishing", 2003. i "Logika" - koautorstvo, Publishing, Sarajevo, 2004.), kao i 15 drugih knjiga i studija, te šest knjiga politološko-socioloških analiza bh. društva, objavljenih u različitim, dnevnim i nedjeljnim novinama i Internet portalima.

U svojstvu voditelja ili člana ekspertnog tima, akademik Kukić je potpisao i 15 projekata iz područja sociologije, politologije i ekonomije, a na nekima od njih (kao što je „Early Warning System in Bosnia and Herzegovina”) radio je u kontinuitetu čak pet godina.

Iza Kukića su i preko 70 naučnih rada iz područja sociologije, politologije, komunikologije i ekonomije u naučnim časopisima i zbornicima - među kojima ih je respektabilan broj klasifikovan kao izvorni naučni rad, te preko 40 radova na međunarodnim naučnim skupovima u različitim dijelovima svijeta iz istih naučnih područja. Autor je i više od 40 radova izloženih na domaćim naučnim i stručnim skupovima. Uz to, potpisuje i više od 40 recenzija, a autor je i dva predgovora za studije drugih autora, te četiri prikaza knjiga drugih autora.

III

Treba se osvrnuti i na izbor tema njegovih istraživanja. Tako, iz bogatog naučnog opusa akademika Kukića izdvajamo "Sociologiju" (1995). U pitanju je univerzitetski udžbenik, zaokružen materijal za studente dodiplomskih studija, napisan na 353 stranica, strukturiran od 11 poglavlja.

“Sociologija, teorije društvene strukture” (2004.) je takođe univerzitetski udžbenik kojeg kao literaturu koriste na mnogim, kako bh. tako i fakultetima u susjednim državama. Udžbenik je napisan na 566 strana, sa 17 zasebnih cjelina i pruža solidnu osnovu za upoznavanje s problemima savremenog društva i sociološkim pogledima na te probleme.

“Metodologija društvenih znanosti - metode, tehnike, postupci i instrumenti znanstveno - istraživačkog rada” (2006.) je udžbenik za dodiplomske i poslijediplomske studije, napisan na 516 strana, sa osam poglavlja. Koristi se kao osnovna literatura na više poslijediplomskih - doktorskih i specijalističkih studija u Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori, Hrvatskoj i Srbiji.

“Marketing” (2007.) je udžbenik za dodiplomske i poslijediplomske studije, napisan na 608 strana (sa 15 zasebnih poglavlja), a plod je zajedničkog rada devet autora. Kukić u njemu participira i kao redaktor čitavoga teksta.

“Ponašanje potrošača” (2009.) je udžbenik nastao kao plod zajedničkog napora tri autora.

“Consumer Behaviour” (2012.) je udžbenik napisan na engleskom jeziku na 400 stranica, sa 16 zasebnih poglavlja. Ovo je prvi univerzitetski udžbenik iz ove oblasti, kojeg je na engleskom jeziku priredio neki od autora sa šireg zajedničkog jezičnog prostora. Namijenjen je studentima doktorskih, ali i diplomskih studija koji nastavu slušaju na engleskom jeziku.

“Položaj građanina i naroda u Bosni i Hercegovini” (objavljena na hrvatskom i engleskom jeziku) je studija napisana na 111 stranica, kao rezultat empirijskog istraživanja, provedenog pod pokroviteljstvom Centra za zaštitu prava manjina i Asocijacije nezavisnih intelektualaca „Krug 99” iz Sarajeva (1998. godine). Istraživanje je realizovano na uzorku od 2.814 građana BiH, s hipotezom da je „rat u BiH imao negativan učinak na položaj, poštovanje ljudskih, građanskih i nacionalnih prava i sloboda pripadnika triju konstitutivnih nacionalnih kolektiviteta i manjinskih etničkih grupa, ali i na način na koji taj položaj percipiraju različiti slojevi bh. društva”.

“Balkanska krčma, novi krug nacionalista” (“Nezavisne novine”, Banja Luka, 2005.) je knjiga političkih, ali i socioloških analiza bh. države i društva, lociranih u vrijeme od dvije godine - od parlamentarnih izbora 2002. do sredine avgusta 2004. godine, objavljenih u listovima “Dnevni list, “Nezavisne novine” i “San”. U knjizi od 280 stranica mjesto je našlo oko 140 zasebnih analiza.

“Metodologija znanstvenog istraživanja” (Sarajevo, “Publishing”, 2015.) je udžbenik za

preddiplomske i posleddiplomske studije, napisan na 558 stranica i sa šest velikih zasebnih poglavlja. Udžbenik se koristi kao obavezna literatura na više preddiplomskih, master i doktorskih studija u BiH i zemljama bh. okruženja.

“Vrijeme obnovljenog zavijanja nacionalnih truba” (Sarajevo, “Kult B”, 2016) je nastalo kao rezultat dvogodišnjih sociološko-politoloških analiza bh. zbilje u vremenu od 2014. do 2016. godine. Analize su objavljivane u novinama “Dnevni list, te većem broju Internet portala. Na 488 stranica teksta javnosti su ponuđene 64 analize koje svjedoče u prilog tezi iz naslova knjige.

V

Akademik Kukić je bio istrajan i u teorijskom istraživanju društvenog razvoja njegove domovine, države Bosne i Hercegovine. Svoja teorijska znanja nije činio dostupnim samo u knjigama, istraživačkim studijama i naučnim člancima. Djelovao je kao angažovani intelektualac u posmatranju i analizi složenih društvenih procesa u Bosni i Hercegovini potkraj XX i u prvim decenijama XXI vijeka. Sa svojim priložima bio je učesnik i uvodničar na više desetina naučnih skupova u Bosni i Hercegovini i regiji. Njegov kritički pristup u analizi strukturnih promjena u razvoju bh. društva postalo je opšteprihvatljiv u naučnoj, stručnoj i građanskoj javnosti Bosne i Hercegovine.

Svoja teorijska stanovišta i vizije o razvoju bosanskohercegovačkog društva u budućnosti akademik Kukić je izložio i u svojim knjigama, naučnim člancima i referatima na naučnim skupovima i konferencijama u Akademiji. Posebno mjesto imaju njegove teorijske analize izložene u uvodnim referatima na naučnim konferencijama koje je organizovalo Odjeljenje društvenih nauka Akademije: o Dvadesetpetoj godišnjici Dejtonskog mirovnog sporazuma i o istorijskom razvoju državnosti Bosne i Hercegovine od sticanja nezavisnosti i suverenosti od 1992. do 2022. godine.

Veliki doprinos u teorijskom zasnivanju ciljeva i perspektive u društvenom razvoju Bosne i Hercegovine akademik Kukić je dao i u radu naučnih konferencija Akademije koje su bile posvećene 80-toj godišnjici Prvog zasjedanja ZAVNOBiH-a, te pretpostavkama ubrzanja integracije Bosne i Hercegovine u Evropsku uniju u kontekstu geopolitičkih promjena u Evropi i svijetu.

Za ilustraciju teorijskih stanovišta akademika Kukića i dalekosežnosti njegovih vizija, izdvojamo zaključni dio referata pod naslovom: „Najbolji normativni okvir ne može nadomjestiti nedostatak političke volje“, izloženog na Naučnoj konferenciji Akademije održane 14. decembra 2020. godine.

U zaključnom dijelu referata se, uz ostalo, konstatuje: „Historijsko značenje Daytonskog mirovnog sporazuma uopće nije upitno. Njemu se, prije svega, ima zahvaliti okončanje rata u uspostavljanje mira ... Nije upitno, potom, da je Dayton bio poticaj za mnoge pozitivne promjene - za primjerice, formiranje oružanih snaga, za djelimični proboj svijesti, da je ono što njezine ljude spaja daleko jače od onog što ih je dijeli ... Istodobno je, međutim, i više nego

evidentno da je na razvoju stabilne, prosperitetne i mirne budućnosti Bosne i Hercegovine ostalo mnogo posla, da su joj nužne mnoge reforme, ali i vladavina zakona kao pretpostavka za izgradnju normalnog života...

Istina, u vezi sa Daytonskim mirovnim sporazumom je moguće čuti i mnoge zamjerke kako od centara svjetske moći, tako i od političkih aktera bh. stvarnosti. Iz svijeta se, međutim, šalju poruke koje su motivirajuće - da Dayton nije kraj, nego početak puta kojeg Bosna i Hercegovina prema društvu evropskih naroda treba proći, ali da se na tom putu ona kreće mnogo sporije no što običan čovjek očekuje“.

I na kraju svog zaključnog stanovišta o Daytonskom mirovnom sporazumu akademik Kukić izlaže misao koja može biti vizija za sve domaće i inostrane subjekte društvenog razvoja u budućnosti Bosne i Hercegovine: u konačnici, ubrzanje integrirajućih procesa u Bosni i Hercegovini „ne može biti bez promjene u njoj dominantne političke paradigme. Promjene kojom bi na mjesto postojeće došla politička paradigma, kojom se na mjesto nacionalnih kolektiviteta i njihovih interesa dovodi interes čovjeka, pojedinca i njegovo pravo na život dostojan čovjeka“ (“Dijalog”, Sarajevo, broj 1-2, 2020, str. 45 i 46).

VI

Akademik Kukić je studiozno i višestranu proučavao mnoštvo pitanja u udžbenicima, monografijama, studijama, člancima i saopštenjima u časopisima i naučnim publikacijama u zemlji i inostranstvu. Svi ti aspekti, zajedno sa specifičnom snagom njegove ličnosti, iznjedrili su čovjeka nevjerovatnog spleta osobina i izuzetnog stila i usmjerili ga ka velikim dostignućima. Svojim radovima je doprinio razvoju sociologije, politologije, komunikologije i političke ekonomije u Bosni i Hercegovini. Pokazao se kao dobar metodolog i istraživač društvenih procesa u tranzicijskom društvu s izraženim smislom za timski rad, kako na udžbenicima i teorijskim studijama, tako i na istraživačkim projektima. Nesporno je međutim da je on svoje naučno stvaralaštvo u oblasti sociologije i umom i srcem posvetio izučavanju istorijskog bića i pretpostavki razvoja bh. društva i države na prelazu iz XX u XXI vijek.

Bio je dobar pedagog i sudionik uzdizanja mladih naučnih kadrova na univerzitetima u Bosni i Hercegovini i regiji. Pod njegovim mentorstvom su urađene tri doktorske disertacije, pet magistarskih i oko 60 diplomskih radova.

U stručnim asocijacijama i institucijama obavljao je odgovorne funkcije i bio aktivan član. Bio je član i većeg broja redakcija i uredništava časopisa (“Znanstveni godišnjak Titius”, Split; “Tranzicija”, Tuzla; “Sociološki diskurs”, Banja Luka i “Medijski dijalozi”, Istraživački medijski centar – Podgorica), te zbornika, te organizacijskih odbora naučnih skupova i drugih odbora.

Kao ekspert Evropske komisije Kukić je bio angažovan i na pitanjima razvoja lokalne samouprave. Iz te oblasti zabilježena su dva projekta - razvoja lokalne samouprave u Bosni i Hercegovini i Gruziji.

Čitavo poslijeratno vrijeme Kukić je bio angažovan i u radu nevladinog sektora. Bio je potpredsjednik Centra za zaštitu prava manjina, član upravnih odbora Helsinškog komiteta BiH, Centra za evroatlantske integracije, te Centra za unapređenje ljudskih prava i demokratije iz Mostara. Saglasno tome, sudjelovao je i u velikom broju projekata, realizovanih u nevladinom sektoru, a kojima se tematiziraju ljudska i građanska prava i slobode, tolerancija i spremnost na suživot u društvima poput bosansko-hercegovačkog.

Ukratko: jedan bogat i plodan život, razučena i nadasve vrijedna naučna zaostavština.

VII

Akademik Kukić je bio zaljubljenik sopstvenog poziva, pobornik pravde, privržen Akademiji nauka i umjetnosti BiH i fakultetima na kojima je predavao, te vrstan predavač i odani kolega, i mlađima i starijima pouzdan elitni sagovornik i savjetodavac, *prima facie* uvijek na usluzi. Krasili su ga plastičnost analiza i zaključaka, preciznost u pisanom i u usmenom obraćanju, osobena sočnost izraza i šarm. Duhovit, često ironičan, a dobronamjeran, prilagodljiv i komunikativan, prijateljski i profesionalno nastrojen. Plijenio je vedrinom duha, izuzetnim smislom za humor, sposobnošću i željom da pomogne drugima. Riječju, laf, gospodin sa stilom.

Odnos prema koleginicama i kolegama bio je izuzetan. Posjedovao je ogroman suštinski autoritet i nikada se nije koristio formalnim autoritetom. Dao je lijep primjer načina na koji treba graditi međuljudske odnose. Čak i u najtežim situacijama znao je da bistrinom svoga uma iznađe smješnu dimenziju i relaksira ljude u svom okruženju. Kao čovjek koji nije imao sujetu, često se šalio na svoj račun, pokazujući time širinu i snagu svoje ličnosti.

Iskreno se radovao uspjesima svojih mlađih koleginja i kolega. To je osobina velikih ljudi koji nikada ne prestaju da se usavršavaju, koji vjeruju u sebe i u mlađe generacije i žele trajan napredak.

Poslednju godinu dana obilježila je tuga zbog izostanka učešća akademika Kukića u brojnim aktivnostima, a iznad svega toga žal što je morao da se suoči i bori s teškom bolešću, potvrđujući izreku *Nomen est omen*. Na to se nadovezuje i naše iskreno divljenje za tu hrabru borbu, koju su, zajedno s njim, nesebično i požrtvovano, vodili i njegovi najmiliji, svjedočeći o najdubljem poštovanju i beskrajnoj ljubavi kao nerazrušivim temeljima porodice.

VIII

Postoje ljudi takve snage duha i životne energije za koje ponekad pomislimo da nikad neće otići sa ovoga svijeta, te se njihov odlazak, ma koliko godina imali, uvijek čini preranim. Akademik Kukić je bio jedna od takvih stamениh osoba, energična, inteligentna, britkog uma i zadivljujuće moći zapažanja, odlučna, nepokolebljiva, istrajna, ponosna, dostojanstvena i uvijek nekako sva svoja, sa potrebnom distancom, a istovremeno dovoljno bliska.

Duh akademika Kukića i njegova enormna dostignuća ostaju zauvijek sa nama, osvjetljavaće nam nastavni, naučni i životni put, služice nam kao vječita inspiracija za to kako treba stvarati, kojim karakteristikama pravog profesora i stručnjaka treba težiti i kako treba bez bilo kakvog straha, optimistički i sa velikim stilom pristupiti životu i svim njegovim teškoćama i ljepotama. Svaki trenutak akademika Kukića bio je prožet stvaralaštvom i sposobnošću za rješavanjem kompleksnih problema, velikom odvažnošću, talentom za prenošenje nemjerljivih znanja i vještina, razumijevanjem pravih vrijednosti i načina na koji treba živjeti.

Njegova radna energija i stvaralački entuzijazam bili su neiscrpnj, a njegove knjige i svjedočanstvo jednog vremena. Vodio je računa o svemu, suočavajući se i sa nerazumijevanjem i raznim otporima, ali je svojom odlučnošću, preduzumljivošću i upornošću lomio sve prigovore. Uspio je da ostavi za sobom svoj biljeg na koji je s pravom bio ponosan.

Vjerujem da bi i on želio da ga uvijek pamtimo tako nasmijanog, razdraganog i ponosnog na svoje djelo, koje ostaje njegov trajni pamjatnik. Osim materijalnih tragova, njegovih knjiga, članaka i projekata, za njim ostaje i mnogo drugog što je učinio za našu Akademiju, fakultete, za razvoj naučnog podmlatka, za afirmaciju sociologije.

Ostaju iskrena prijateljstva, dragocjeni savjeti, uzor kako se brine o svojim kolegama i svojoj porodici. Jednom riječju, akademik Kukić ostaje trajan primjer časnog i dostojanstvenog ljudskog i akademskog puta.

Može se naposljetku reći da je naš dragi akademik Kukić znao razloge svog dolaska na ovaj svijet, da je ispunio misije svog postojanja i da njegova djela, misli, riječi i humanost ostaju vječno sa nama, do ponovnog susreta na nekom drugom mjestu ili u nekoj drugoj dimenziji.

Beskrajno mu hvala za prenijeto znanje, za san o istinskoj socijalnoj pravdi u našem društvu, za dobrotu i plemenitost. Neka nađe svoj mir u mjestu svježine i odmora, odakle odbježe svaka muka, žalost i uzdisanje.

Neka mu je vječna slava i hvala.